

Z Dodatkami kosztuje
w prenumeracie: Bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
z pocztą: kwartalnie 5 zł.
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie
drukem garmont. 7 cen-
tów od wiersza. — Rekla-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

Cześć urzędowa.

W y k a z

Inkwizytów przez c. k. sąd wojenny we Lwowie od 21. marca
b. r. do 1. kwietnia 1864 prawomocnie sądzonych.

A. Za zaburzenie spokoju publicznego według §. 66. k. k.

1. Władysław Chomiczki, odlewacz czcionek 16 l. ze Lwowa, na 4 tygodnie wężenia.
2. Felicja Zabielska 24 l. córki właśc. dobr z Przewoźca.
3. Saturnia Zabielska 22 l. każda na 1 miesiąc wężenia.
4. Emilia Stadnikiewicz, żona oficjała kolei żelaznej 29 l. z Plessen w Szląsku, na 1 miesiąc wężenia.
5. Zdzisław Madejski, praktykant gospodarstwa wiejskiego 23 l. ze Lwowa, na 3 miesiące wężenia.
6. Jan Marszałkiewicz, komisant handlowy 28 l. ze Lwowa, na 4 miesiące wężenia.
7. Jan Winiarski, czeladnik krawiecki 21 l. ze Lwowa, na 4 miesiące wężenia.
8. Ferdynand Golimuntowicz, były dyurnista 31 l. z Brodów, na 2 miesiące wężenia.
9. Władysław Górecki, subjekt handlowy 19 l. z Krakowa, na 4 miesiące wężenia, zastrzonego 3razowym postem w każdym tygodniu w 1 miesiącu czasu kary.
10. Prokop Biłowas, służący 20 l. z Jelechowiec, na 1 miesiąc wężenia.
11. Michał Pytel, lokaj 20 l. z Dobrosina, na 1 miesiąc wężenia.
12. Antoni Charek, woźnica 20 l. z Świtazowa, na 3 miesiące wężenia.
13. Mieczysław Wierszicki, oficjalista prywatny 19 l. z Skomoroch, na 2 miesiące wężenia.
14. Paweł Lint, czeladnik piekarski 20 l. z Suczawy, na 1 miesiąc wężenia.
15. Włodzimierz Dąbrowiecki, uczeń gimnazjum 20 l. z Hłuboczny wielkiej, na 3 miesiące wężenia.
16. Władysław Ziotecki, praktykant gospodarstwa wiejskiego 21 l. z Glinny, na 3 miesiące wężenia.
17. Jan Krall, pisarz prywatny 43 l. z Dynisk, na 5 miesięcy wężenia, zastrzonego 3 razowym postem w każdym tygodniu w 1 i ostatnim miesiącu czasu kary.
18. Jan Krul, czeladnik krawiecki 20 l. z Przemyśla, na 6 miesięcy wężenia.
19. Adolf Barnikel, czeladnik krawiecki 37 l. z Sokała, na 6 miesięcy wężenia.
20. Kazimierz Judziński, czeladnik krawiecki 40 l. ze Lwowa, na 5 miesięcy wężenia.
21. Jan Lewczuk, czeladnik krawiecki 30 l. ze Lwowa, na 5 miesięcy wężenia.
22. Antoni Siepietowicz, czeladnik krawiecki 31 l. z Pawłosiowa, na 4 miesiące wężenia.
23. Felix Masurkiewicz, czeladnik krawiecki 29 l. z Wołoszczy, na 3 miesiące wężenia.
24. Józef Herman, czeladnik krawiecki 41 l. z Zarwanicy, na 3 miesiące wężenia.
25. Wincenty Kossakowski, uczeń gimnazjum 19 l. z Nakwaszyna, na 2 miesiące wężenia.
26. Karol Szwabowicz, czeladnik murarski 22 l. ze Lwowa, za zbrodnię zaburzenia spokoju publicznego i ciężkie obrażenie ciała, na 1 miesiąc wężenia.
27. Leopold Skarbek-Borowski, 26 l. właściciel dóbr z Wulki krowickiej, na 1. miesiąc wężenia.
28. Józef Jankowski, praktykant gospodarstwa wiejskiego, 18 l. z Bilki szlacheckiej, na 2 miesiące wężenia.
29. Adam Dechel, czeladnik powroźniczy 21 l. ze Lwowa, na 3 miesiące wężenia.
30. Wojciech Bochnak, terminator stolarski 20 l. z Leniowa, na 3 miesiące wężenia.
31. Jan Ciszek, terminator krawiecki 18 l. z Bełza, na 3 miesiące wężenia.
32. Ignacy Sobolewski, czeladnik młynarski 28 l. ze Lwowa, na 4 miesiące wężenia.
33. Stanisław Malicki, uczeń szkół realnych 17 l. z Brodów, na 2 miesiące wężenia.
34. Wicenty Sworniak, czeladnik rzeźniczy 25 l. z Stanisławowa, na 2 miesiące wężenia.
35. Felix Piatkowski, majster blacharski i właściciel domu, 41 l. ze Lwowa, na 8 miesięcy wężenia.

B. Za przestępstwo przeciw publicznym zarządzeniom: według §§. 308., 310., 312.—314. i 315. k. k.

36. Leon Mysłoborski, trafikant tytoniu 49 l. z Podwołoszczysk, na 7 dni aresztu.
37. Andrzej Mokrzycki, rzeźnik 33 l. ze Lwowa, na 35 zł. kary pieniężnej.
38. Katarzyna Pekar, służąca 20 l. z Brodek, na 15 różg.
39. Schiffra Sicher, kramarka 45 l. ze Lwowa, na 4 dni aresztu.
40. Marya Dąbrowska, praczka 32 l. z Hołoska wielkiego, na 10 różg.
41. Elias Jacek, wyrobnik 38 l. z Poddubie na 6 dni aresztu.
42. Paweł Chyba, terminator powroźniczy 19 l. ze Lwowa, na 7 dni aresztu.
43. Marya Nowicka, szwaczka 16 l. ze Lwowa, na 24 godzin aresztu.
44. Ferdynand Herda, były dozorca straży finansowej 33 l. z Bürglitz w Czechach, na 1 miesiąc aresztu.
45. Jan Wąsowicz, wyrobnik 20 l. ze Lwowa, na 10 kijów.
46. Helena Olejnik, służąca 22 l. z Mereszczowa, na 10 różg.
47. Aniela Kunaszowska, właścicielka ziemiska 43 l. z Sielec, za obrazę urzędnika policyi, na 8 dni aresztu.
48. Michał Pomorski, jurysta 21 l. z Sambora, za obrażenie straży, na 4 dni aresztu.

C. Za posiadanie cudzych dokumentów podróży:

49. Ludwik Dąbrowski, czeladnik krawiecki 25 l. z Leżajska, na 4 dni aresztu.
50. Mendel Schwefel, uczeń handlowy 18 l. z Sędziszowa, na 6 dni aresztu.
51. Alexander Dačko, tapieer 24 l. z Starejsoli, na 6 dni aresztu.

Lwów, 1. kwietnia 1864.

Z c. k. sądu wojennego.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Dnia 1. kwietnia r. b. odbyło się 392 i 393. losowanie dawniejszego długu państwa i wyciągnięto serye nr. 232 i 280.

Serya 232 zawiera obligacye kamery nadwornej rozmaitej stopy procentowej, a mianowicie nr. 78.234 z połową, nr. 78.235 z czwartą częścią, a nra. 78.363 aż włącznie do nr. 78.444 z całą sumą kapitału; dalej nr. 78.450 z piątą częścią, a nra 78.451 aż włącznie do nr. 78.479 z całą sumą kapitału, w ogóle z kwotą kapitału 991.804 złr. 24 1/4 kr.

Serya nr. 280 zawiera obligacye kamery nadwornej z pożyczki zaciągniętej w Medyolanie i z pierwotną stopą procentową po 4 % od nr. 1 aż włącznie do nr. 4205 z ogólną kwotą kapitału 1,249.857 złr. 24 kr.

Zaraz potem nastąpiło 19. losowanie numerów wygrywających pożyczki loteryjnej z roku 1854, zawartych w 18 seryach wyciągniętych na dniu 2. stycznia r. b. Numera wylosowanych seryi były następujące:

494, 537, 796, 840, 1103, 1253, 1415, 1470, 1485, 1605, 2021, 2632, 2633, 2918, 2922, 2995, 3130 i 3655.

Z tych wylosowanych seryi przypada na zawarty:

w seryi nr. 840 wygrywający numer 19. wygrana w kwocie 170.000 złr.

w seryi nr. 1415 wygrywający numer 3 wygrana w kwocie 20.000 złr.

Na wszystkich niewymienione powyżej wygrywające numera obligacyi, zawartych w wylosowanych seryach, przypada najmniejsza wygrana w kwocie 300 złr. Spłacenie kapitału i kwot wygranych nastąpi na dniu 30. czerwca 1864.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 6. kwietnia.

Telegram z Tryestu z 3. b. m. donosi, że fregata „Novara“ otrzymała tego dnia rozkaz z Wiednia, ażeby za kilka dni była już przygotowana odpłynąć do Vera-Cruzy, a jak wiadomo mają tę fregatę odpłynąć do Meksyku Arcyksięzę Ferdynand Maksymilian i jego małżonka.

Z Warszawy przyniosła Const. Oestr. Ztg. depeszę telegraficzną z 3igo z. m. z doniesieniem, że w pomieszkaniu trzech panien Guzowskich odkryta policya kilka kufrów, zawierających archiwa rządu narodowego i jego zasoby pieniężne; prócz tego miano znaleźć bardzo ważne papiery, zaszyte w sukniach dam.

Z widowni boju w Księstwach są dzisiaj wiadomości tylko ze strony duńskiej. Podług doniesienia gazety berlińskiej z 1. kwietnia ogłosiło duńskie ministerstwo wojny następujący raport: Dnia 30. marca wieczorem start się oddział duńskich dragonów z od-

piałem 8. pruskiego pułku huzarów pod Kokemorten, o 4 mile na zachód od Horsens, przyczem wzięto w niewolę 1 sierżanta, 2 podoficerów i 8 szeregowców. z tych 1 ciężko a 1 lekko ranny, tudzież zabrano 10 koni. Ząs z S o n d e r b u r g a donoszą z 31go marca wieczorem, że nieprzyjaciół dał tego dnia 152 wystrzałów z Broacku.

W sprawie projektowanej konferencji jest dziś najwazniejsza wiadomość o sposobie, w jaki mocarstwa zamierzają postępować na konferencji. *Pays* z 3. b. m. zapewnia, że Dania trzymać się będzie zasad konwencji londyńskiej z roku 1852 i że Anglia zajmie takie same stanowisko. Francja będzie również żądać z początku, ażeby mocarstwa, które podpisały traktat londyński, trzymały się warunków tego traktatu; tylko w takim razie, jeźliby mocarstwa miały odstąpić od stypulacji z roku 1852, zaproponuje Francja ażeby ludność Księstw zapytana została o swoje wotum. — Natomiast donosi Gazeta Kolońska, że unia personalna między Danią a Księstwami ma służyć za podstawę, a kroki nieprzyjacielskie mają być natychmiast zawieszone. Rosya ma popierać konferencje najgoręcej po Anglii, zaś Prusy mają ekazywać największą obojętność. *Const. Oest. Ztg.* podając te wiadomości powiada, że jest w nich zmieszana prawda z fałszem. „Anglia — pisze ten dziennik — poprzestanie na każdej podstawie, nawet na unii personalnej, ale będzie ona popierać Danię nawet w razie większych wymagań. Żądania unii personalnej nie wniesie Anglia, ale zezwoli na nią, jeźli nie da się zrobić inaczej. Rosya stoi prawie na równi z Anglią. Francja nie ma także żadnej podstawy i chce odwołać się do powszechnego głosowania. Główne mocarstwa niemieckie wystąpią z unią personalną; Dania chce najwięcej posunąć się do koncesji z r. 1851, w czem popierać ją będzie Szwecya. Austria i Prusy zgadzają się w głównych rzeczach, ale Prusy chciały jeszcze odnieść jaką korzyść pod Dyppel.“ — Także udział związku niemieckiego w konferencji zdaje się nie podlegać już żadnej wątpliwości, telegram bowiem z Frankfurtu z 4. b. m. donosi, że większość głosów za przyjęciem udziału ma już być zapewniona, a być może, że się przyczyniła do tego depesza p. Drouyn de Lhuys względem użycia powszechnego głosowania, którą doręczono już prawie wszystkim rządowi niemieckim.

Z P a r y z a donoszą z 3go b. m., że margrabia Pepoli przybył tam dniem przedtem z Petersburga, a zapewniają, że odjazd jego nastąpił z powodu przemowy Cesarza rosyjskiego do wojsk podczas przeglądu. — Monitor francuzki powtarza wiadomości podane w wiedeńskim *Fremdenblatt* względem załatwienia nieporozumień w Miramare. — Książę Napoleon był 3go b. m. w Rotterdamie. — Francuzkie ciało prawodawcze było, jak wiadomo, odroczone do 5. kwietnia, teraz donoszą półurzędowe dzienniki, że ma nastąpić dalsze odroczenie na miesiąc, i że przeto rozpoczyna się posiedzenia jego dopiero z dniem 5. maja.

Wiadomości z Londynu zapowiadają ciągle jeszcze zmiany gabinetu. *Observer* z 3go b. m. pisze, że Torysowie zamierzają wnieść natychmiast wotum nieufności przeciw rządowi z powodu pana Stansfelda. Ten sam dziennik powiada, że gabinet torysowski wyszle zapewne pełnomocnika na kongres, zawrze z Francją przymierze zaczepno-odporne i w razie potrzeby wyda z Francją wojnę Niemcom.

Rząd hiszpański zażądał od Korteżów kredytu na sprawienie 100.000 karabinów i innych materiałów wojennych.

W B u k a r e s z c i e przedłożył Książę Kuza izbie projekt ustawy, przyznającej włościanom prawo posiadania ich gruntów. Wniezione przeciw ministerstwu wotum nieufności odrzuciła izba znaczną większością głosów, a teraz zajmuje się izba ułożeniem budżetu.

Lwów. 5. kwietnia. Starania rządu austriackiego względem przystąpienia do związku cłowego niemieckiego, a przynajmniej zbliżenia się do niego na drodze liberalnej reformy taryfy cłowej, wywołały powszechne reklamacye przemysłowców we wszystkich prawie prowincjach monarchii. Według nich krok takowy byłby zabiciem przemysłu austriackiego; miliony rak zostałyby pozbawione pracy, ogromne kapitały w zakładach fabrycznych utopione byłyby stracone. Głoszą nawet, że wielu właścicieli zakładów takowych postanowili na drodze znowy wzięść się do demonstracji *ad oculos*, do stanowczego zamknięcia swych zakładów i zaprzestania pracy, za dojściem do skutku kroku przez rząd zamierzonego. Nie dziwią nas bynajmniej te krzyki udanej rozpacz, chociaż nie wierzymy, ażeby owa demonstracya do skutku przyszła, bo za nadto dobrze tuszmy o rozsądku i zdrowym zmyśle przemysłowców naszych. Dobrze nam wiadomo, jak dalece interes własny, zwłaszcza *śle zrozumiany* zaślepić może ludzi z kądinąd wcale dorzeczych. Tego tylko pojąć nie możemy, że wiele dzienników wiedeńskich, a mianowicie *Presse*, mająca niejako pretensye do wyrokowania w sprawach handlowych i finansowych, dały się użyć za organ egoistycznego i ciasnego pojęcia rzeczy niektórych przemysłowców austriackich. Bo czas już po temu, ażeby wiedziiano, że te gałęzie przemysłu krajowego, które pod ochroną systemu zakazowego, od wieków praktykowanego, nie zdołały się dotąd rozwijać do tego stopnia, ażeby emulować mogły z zagranicą, a zwłaszcza z związkiem cłowym niemieckim, na dalsze sztuczne ich podtrzymanie nie zasługują. Obok względu na producentów są równie ważne względy za daleko liczniejszymi konsumentami przemawiające, na których kieszeń nie można wiecznie nakładać subwencji na korzyść zakładów przemysłowych, które o własnych siłach

utrzymać się nie mogą. Są nadto względy na dobro ogółu, na własny interes *dobrze zrozumiany* przemysłu krajowego. Bo tego przecież nikt nie zaprzeczy, że za otwarciem granic monarchii dla wyrobów obcego przemysłu, otwiera się zarazem droga odpływu dla własnych wyrobów i nader licznych ziemiopłodów monarchii w obce kraje. A ziemiopłody te stanowią główne bogactwo wielu krajów koronnych, które z radością powitają kroki ułatwiające im odbyć ich produkcji. Wino, wełna, zboże, w które Węgry, Galicya, Czechy a nawet i Austria właściwa tak hojnie ofitują, będą się mogły rozchodzić bez cła, lub za mierną jego opłatą po bogatych ziemiach niemieckich, gdzie chętnie kupować je będą. Wzmocze się więc ogólne bogactwo kraju, a krok w krok z wzrastającą zamożnością wzrosnie zarazem konsumpcya wyrobów fabrycznych i przemysłowych, nie bez wielkiej korzyści dla fabryk w monarchii samej egzystujących. Tego nie widzi wielka część fabrykantów i przemysłowców krajowych, ale widzieć to powinny dzienniki, którym zdrowe zasady ekonomii politycznej i znajomość faktów, jakie w różnych krajach się pojawiały, obcemi być nie powinny. Nie sięgając nawet poza granice monarchii, przypomnieliby sobie powinny, jaka to agitacye wywołało zwolnienie dawnego systemu zakazowego w 1852 roku, kiedy ówczesny minister handlu baron Bruck rozpoczął negocjacye z związkiem cłowym niemieckim dla zbliżenia się do niego na drodze wzajemnych koncesyj taryfy cłowej. Tak jak dziś wołano i ostrzegano przed wszelką innowacyą, przed wszelkiem zwolnieniem zakazów i wysokich pozycyji taryfy cłowej. W licznych broszurach przepowiadano upadek pracy krajowej, która zabije napaść zagranicznych slibustierów, tak bowiem nazwano tych fabrykantów i przemysłowców związku cłowego, którzy starali się o zawiązanie konexyj handlowych z głównymi miastami monarchii i w cóż się obrócili te smutne przepowiednie, te głosy złowrogie? Któżż to zakłady fabryczne w monarchii upadły pod ciosami obcej konkurencyi? Nie upadł żaden, a wiele nowych powstało, w ogóle zaś przemysł krajowy wzmocnił się i wzmógł, bo przemysłowcy krajowi dotknięci bodźcem anulacyi, wystąpili w szranki z zagranicznymi współzawodnikami, zmienili w licznych przypadkach i poprawili fabrykacyę, postępując zarówno z czasem i z całą Europą, czego dawniej nie widzieli potrzeby, drżąc pod ochroną zakazowego systemu cłowego. Liczba zaś tych gałęzi przemysłu krajowego, któreby konkurencyi zagranicznej wytrzymać nie zdołały, nader jest ograniczona, i prawie na żadną uwagę nie zasługuje. Dowodzi to zaszczytne miejsce, jakie Austria pod względem przemysłu swego na ostatniej wystawie londyńskiej zajmowała, dowodzi to liczne medale nagrody, przez przemysłowców austriackich otrzymane. Tak więc rząd cesarski śmiało postępować może na drodze, na którą już wstąpił; ci sami, którzy dziś tak głośno przeciwko niej oponują, po upływie nie wielu lat doznają sami na sobie dobroczynnych skutków, jakie zdrowa polityka handlowa dla całej monarchii sprowadzi.

Monarchia Austriacka.

Wykaz darów

złożonych w redakcyi dla wojsk c. k. 6go korpusu armii w Szleswik Holsztynie.

W. Karol Polzer, adjunkt dyrekcji urzędów pomocniczych c. k. sądu obwodowego w Samborze dla ranionych żołnierzy galicyjskich 1 zł. — c.

Przez c. k. urząd powiatowy w Stanisławowie, gminy: Bednarów 1 zł., Bryń 80 c., Dobrowolany 2 zł., Jamnica 5 zł., Pasieczna 2 zł., Pawełcze 50 c., Uhrynów dolny 1 zł. 50 c., Wolczyńiec 5 zł., Chryplin 3 zł. 50 c., Mykietyńce 1 zł., Kołodziejówka 2 zł. 50 c. i Podłuże 1 zł.; dalej pp. Józef Czapelski, dyrektor głównej szkoły obwodowej 2 zł.; nauczyciele: Mogilnicki, Jarema, Sokolicki, Kerekjarto i Nowicki po 1 zł., nauczyciele Ryżewski i Stonecki po 50 c. — razem 33 „ 80 „
na ranionych w Szleswik-Holsztynie austriackich wojowników.

Urzędnicy lwowskiego powiatu finansowego . . . 18 „ 75 „

C. k. urząd powiatowy w Lubaczowie, a mianowicie: urzędnicy c. k. urzędu powiatowego 14 zł. 60 c.; magistrat miasta Lubaczowa 12 zł. 33 c.; koloniści z Burgau 82 c.; koloniści z Fehlbach 1 zł. 2 c.; izraelici z Lubaczowa 8 zł. 70 c.; prywatni urzędnicy z Łukawca 1 zł. 20 c.; a gminy powiatu lubaczewskiego 129 zł. 82 c.; razem 168 „ 40 „
z tego 67 zł. 24 c. na ranionych żołnierzy, a 101 zł. 25 c. dla wdów i sierót po poległych.

Razem 222 zł. 4 c.

Do tego z wykazu poprzedniego 6967 „ 31 „
tudzież 2 obligacye indemnizacyjne po 50 zł., 1 dukat w złocie, 1 pruski talar sr., 2 talary związ., 4 zł. w srebrze i 3 dawne ewancygiery.

Ogółem . . . 7189 zł. 35 c.
i 2 oblig. indemn. po 50 zł. 1 duk. w zł., 1 pr. tal. w sr., 2 tal., 12 zł. w sr. i 3 cw. dawn.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 3. kwietnia. (Przepisy prawne. — Komitet dla spraw włościańskich. — Rozporządzenie względem przypu-

szczenia górali karpaccich na robotę do Królestwa. — Cena przewozu flisów galicyjskich na kolei żelaznej. — Zmiany w składzie policji wykonawczej. — Wiadomości z prowincji. — „Ruski Inwalid“ o stanie powstania w Królestwie.) Urzędowa część *Dzien. pow.* z 31. marca, z 1. i 2. kwietnia zawiera następujące rozporządzenia:

Z rozporządzenia władzy wydają się następujące przepisy:

Art. 1. Na mocy najwyższej ustawy o Komitecie warszawskiej cenzury, z dnia 25. maja 1845 r. wszelkie gazety, pisma peryodyczne, płody literatury i sztuk pięknych i w ogóle wszystko, co podlega wydawnictwu w Królestwie Polskiem, za pomocą druku, rytowania, litografii, fotografii, rzeźbiarstwa i t. d. również jak sprowadzanie z zagranicy gazety, pisma peryodyczne, książki i dzieła we wszystkich językach, sztęchy, rysunki, mapy, plany, noty i t. d. podlegają rozpatrywaniu komitetu warszawskiego cenzury i bez dozwolenia takowego, nie mogą być wydawane.

Art. 2. Wyłączają się z pod ogólnych przepisów, wymienione w art. 1. wszelkie oddzielnie wydawane ulotne pisma.

a) Afsze warszawskich teatrów, afsze i zaproszenia, w skutek których mogłaby się zebrać publiczność, czy to w publicznych, czy też w prywatnych miejscach, jako to: koncerty, bale, różne szeniczne przedstawienia, cyrki i ucztę weselne.

b) Wszelkiego rodzaju drobne ogłoszenia (annonces) przygotowane do druku w pismach peryodycznych, czy to w imieniu pojedynczych osób, czy też przez zgromadzenia, towarzystwa, zakłady różne i t. p.

c) Ogłoszenia o mających się odbyć nabożeństwach żałobnych tudzież zaproszenia na pogrzeby.

Art. 3. Obowiązek rozpatrywania i dozwalań drukować takowe ulotne pisma, w art. 2. pod lit. a) b) c) wyszczególnione, poleca się w mieście Warszawie, Ober-Policmajstrowi, w miastach gubernialnych, gubernatorom cywilnym, w powiatowych zaś, wojennym naczelnikom tychże powiatów.

Art. 4. Ogłoszenia literackie, podlegają jak dawniej uznaniu komitetu warszawskiego cenzury.

Art. 5. Za rozpatrywanie ogłoszeń objętych art. 2. i uznawanie takowych, przez właściwe władze pobiera się na rzecz ich funduszu po $\frac{1}{30}$ części kopijki, ile razy takowe byłyby drukowane, czyli za 30 liter po 1 kopijce.

Art. 6. Żadne zakłady typograficzne, litograficzne, lub też rzeźbiarnie nie mogą istnieć bez dozwolenia władz. Kto sobie zyczy otworzyć podobny zakład, powinien posiadać przedewszystkiem oprócz konsensu wydanego podług exystujących przepisów jeszcze i świadectwo o dobru prowadzeniu przez Jenerał-policmajstra Królestwa wydane, bez którego nie będzie mógł dostać, żadanego zezwolenia.

Art. 7. Powyższe przepisy mają moc obowiązującą od 3. (15.) kwietnia 1864 r. i za niestósowanie się do tychże winni pociągnięci zostaną, oprócz osobistej odpowiedzialności, do zapłacenia kary pieniężnej w miarę winy podług uznania władzy.

W Warszawie d. 16. (28.) marca 1864 r.

(Podp.) Jenerał-policmajster Królestwa *Trepoff*.

Ustanowiony artykułem 3cim ukazu Jego cesarsko-królewskiej Mości z dnia 19. lutego (2. marca) r. b. komitet urządzający — do kierowania wszelkimi sprawami dotyczącymi urzędzenia włościan i wiejskiej administracji w Królestwie, — rozpoczął czynności swoje z d. 14. (26.) marca r. b.

JW. Hrabia namiestnik Królestwa, pragnąc ułatwić przepuszczenie górali karpaccich, którzy od niepamiętnych czasów, przybywają do Królestwa z kosami na zbier siana i na żniwa, w dniu 13. (25.) marca r. b. polecił raczyć co następuje:

1. Dozwolić przepuszczenia górali Karpaccich, za szczegółowemi paszportami na każdą osobę, udzielonemi przez miejscowe władze austriackie, za wiedzą i poświadczeniem takowych paszportów przez komory celne Królestwa.

2. Zobowiązać wójtów gmin, aby ci o każdej partyi górali przybyłej do wsi na robotę, donosili natychmiast naczelnikowi wojennemu powiatu i przedstawiali mu paszporta górali.

3. Pod czas robót odbywanych w gminie, paszporta górali mają być zachowywane u naczelnika wojennego tego powiatu, do którego gmina należy, w miejsce zaś pasportów, naczelnik wojenny wyda od siebie każdemu z górali świadectwo legitymacyjne, z mocy którego, służyć im będzie prawo, przechodzenia na roboty z gminy do gminy.

4. Takowe świadectwa właściwy wójt gminy zachowa u siebie, o każdym zaś oddaleniu się górala, donosić będzie najbliższemu naczelnikowi wojennemu.

5. Przy powrocie górali za granicę, otrzymują oni swoje paszporta, albo od miejscowego naczelnika wojennego, albo też ten ostatni ściąganie je od naczelnika, który udzielił góralowi świadectwo legitymacyjne i na pasportach tych zamieści widzę i poświadczenie do powrotu.

O powyższej decyzji hrabiego namiestnika Królestwa podaje się niniejszem do wiadomości powszechnej.

Dyrekcya dróg żelaznych warszawsko-wiedeńskiej i warszawsko-bydgoskiej zawiadamia, że praktykowany dotychczas po znizonej cenie na drodze żelaznej przewóz flisów galicyjskich ustaje z dniem 18. (30.) kwietnia, tak, iż poczynając od dnia

19. kwietnia (1. maja) r. b. ceny przewozowe, odpowiednio artykułowi XV. umowy nadawczej, jednakowe będą dla wszystkich nie wyłączając flisów, z wyjątkiem jedynie wojskowych cesarskiej siły zbrojnej lądowej i morskiej podróżujących po służbie.

Rada administracyjna na posiedzeniu z dnia 21. lutego (4go marca) r. b. ze względu, że dotychczasowy etat składu policji wykonawczej nie zupełnie odpowiadał celowi, a głównie, że urzęda cyrkulowe nie posiadają odpowiednio rzeczywistej potrzeby pomocy kancelaryjnej do czynności paszportowej i meldunkowej, zatwierdziła w temże etacie zmiany następujące: W miejsce 35 naczelników rewizorowych, których liczba podług nowego obliczenia ludności okazała się zbyt dużą i 72 zapasowych rewizorowych, używanych do pomocy kancelaryjnej, których posady wyżej wzmiankowaną decyzją rady administracyjnej zostają zwinięte, ustanowione są oprócz dotychczasowego składu kancelaryj cyrkulowych następujące posady: a) 11 kontrolorów w klasie XI.; b) 11 dziennikarzy w klasie XII.; c) 52 pisarzy. Oprócz tego powołaniem postanowieniem rady administracyjnej dotychczasowa liczba wszystkich naczelników rewizorowych policji wykonawczej wszelkich stopni, w zastosowaniu się do obecnej ludności składa się ze 352 naczelników rewizorowych, którzy stosownie do znajdującej się w każdym cyrkułe ludności przeznaczają się na służbę.

(Podp.) Jenerał-policmajster Królestwa, *Trepoff*.

Manifest w sprawie włościańskiej ogłoszony został włościanom w powiatach: Stanisławowskim, Radomskim, Stopnickim, Sandomierskim, Radzyńskim, Krasnostawskim, Hrubieszowskim i Zamojskim, tak że w obecnej chwili, łaska Monarsza musi być już znana całej miejskiej i wiejskiej ludności. Ogólnym rezultatem tego wielkiego dzieła, jak już nie raz pisaliśmy, było i pozostanie na zawsze wyrażenie najżywszej radości i głębokiej wdzięczności dla Monarchy ze strony całej masy ludności włościańskiej. Możemy powiedzieć, że i inne stany pojęły ważność i korzyść tego społecznego przewrotu: obywatele w wielu miejscach okazali nawet tu swoją sympatię. Lecz nie można tego powiedzieć o księżach; moglibyśmy wymienić nie jedno miejsce, gdzie ksiądz albo odmówił odczytania proklamacji, albo odczytał ją bez uroczystości, bez komieszki, lub nakotiec nie chciał kazać dzwonić i odprawił ciche nabożeństwo, bez towarzyszenia muzyki i śpiewów. Wprawdzie są to wyjątki, ale takie co zasługują na wyrzut i ubolewanie.

— *Ruski Inwalid* pisze: „Już kilka tygodni jak na kartach naszej gazety zaprzestaliśmy drukować dzienniki działań wojennych z Królestwa Polskiego. Okoliczność ta, w obec przyjętej przez nas zasady, której stale trzymaliśmy się od początku roku, podawania bez zwłoki naszym czytelnikom wszelkich, choć cokolwiek zasługujących na uwagę wiadomości wojennych, stanowi oczywisty dowód, że działania wojsk w Królestwie w ostatnich czasach, nie mają żadnego znaczenia wojennego. W istocie taki jest ogólny charakter wszystkich doniesień otrzymanych z Polski w ostatnich czasach, ponieważ wraz z ogłoszeniem stanu oblężenia w Galicyi, utracą swe isinienie i ostatnie miejsce, które dla polskich rewolucjonistów przedstawiało pewne dogodności do formowania swych band.

Samo przez się rozumie się, że w kraju, który jeszcze tak niedawno był widownią buntu, a w szczególności, w tych jego częściach, które szczególniejszy sprzyjały zbieraniu i ukrywaniu się band, jak w miejscowościach na granicy Królestwa Polskiego z Galicyą — zupełna spokojność w jednej chwili nie może powrócić. W takich miejscowościach włością się jeszcze i chowają się własach nieznaczne bandy po kilkadziesiąt, a rzadko dochodzące do 100 ludzi; czasami przyłączają się do nich również mało znaczne bandy z Galicyi, a dla tego zdarzają się jeszcze utarczki wojsk z buntownikami. Może takie położenie rzeczy potrwa jeszcze przez pewien czas; ale jak wyraźnie samo przez się okazuje się, podobne spotkania wojsk naszych, z wykrywaniem przez nie bandami, mają jeszcze mniejsze znaczenie wojenne niż utarczki wojsk włościańskich z tamiecznymi bandytami. Przytem, nawet podobne utarczki wojsk w ostatnich czasach zdarzały się tylko w miejscowościach pogranicznych z Galicyą. Co zaś się tyczy całej reszty przestrzeni Królestwa, nie wyłączając miejsc Polski graniczących z Prusami, nie tylko nie ukazują się nowe bandy, ale nawet nie słychać i o żandarmach wieszających.

Tym sposobem dzięki uporczywości wojsk, dzięki energicznemu oporowi przeciw rewolucyjnemu polskiemu stronnictwu ze strony ludności wiejskiej i nowo wprowadzonej przez hr. Berga wojenno-policyjnej administracji, można uważać, że teraz spokojność została przywrócona w większej części przestrzeni Królestwa Polskiego; wnosząc zaś z tego, jakie wrażenie sprawia wszędzie na ludność miejscową ogłoszenie najwyższego ukazu z dnia 19. lutego (2go marca), można spodziewać się, że i na przyszłość nie ponowią się rozruchy.“

Kronika.

(Więzień zbiegły.) Wincenty Bukowski z Sambora, proboszcz w Kobylnicach w obwodzie sanockim 48 l., skazany za zaburzenia spokojności publicznej na rok ciężkiego więzienia, jest ścigany przez c. k. sąd krajowy lwowski.

(Pożar.) W starożytnym zamku w komitacie kockim, który obecnie zajmowali urzędnicy komitatowi, przedsionek zamkowy stał się pastwą

plamieni, a ogień, jak donosi „Kornuk“ miał być podłożony. Donoszący o tym pożarze dodaje, że w Siedmiogrodzie już trzeci budynek zajęty przez urzęda od r. 1849, ginie od ognia.

(Bal w San Francisco dla oficerów rosyjskich.) W „Kurjerze Kronstad.“ opisany jest szczegółowo bal, dany przez Amerykanów w San Francisco dla oficerów rosyjskich. Opis ten wyjęty został z gazety miejscowej, która zowie ten bal „znaczącą demonstracją polityczną.“ Z trzech wielkich mocarstw europejskich, pisze ta gazeta, jedyna Rosja nie dostarczała środków i nie dopomagała rokoszanom, nie wspierała ich nadziei. Wiele jest podobieństw w położeniu stanów Zjednoczonych z Rosją: tak te jak i ona, w ciągu ostatniego półwieku wzniosły się do takiej potęgi, że zajęły miejsce między pierwszorzędnymi narodami; oba mocarstwa zajmują wielkie przestrzenie terytorjalne; jedno i drugie znajdują się na drodze postępu. Tak w Rosji jako też w Ameryce nadane zostały wielkie prawa emancypacji, i w obu krajach jednocześnie nastąpiło zniesienie przymusowej pracy. Takie i różne inne podobieństwa między dwoma narodami wywołały wzajemne ich sympatie i sprzyjają utrzymaniu przyjaznych między nimi stosunków. Na biletach zapraszających na bal wybite były litery: U. R. S. (Zjednoczone-Rosja-Stany). Pomiędzy ozdobami sali związkowej (Union Hall) znajdowały się portrety Cesarza i Cesarzowej, oraz portret Wassingtona z napisem: „Ojciec kraju naszego.“

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Następujący z tutejszych przemysłowców profesyi rzeźniczej podali na bieżący miesiąc najniższe ceny mięsa wołowego.

Dla ludności chrześcijańskiej: Joanna Frankowska w jatkach murowanych na Krakowskim od 14 do 24 c. Jan Żelichowski tamże od 12 do 24 c. Franciszek Motylewski tamże od 12 do 28. Agnieszka Zaworska tamże od 12 do 24 c. Adolf Bąkowski w jatkach murowanych na Halickim od 10 do 25 c. Wolf Hass tamże od 14 do 26 c. Leibel Schrenzel tamże od 14 do 25 c. Kazimierz Roźniatowski tamże od 14 do 26 c. Feiweł Schrenzel na ulicy Strzeleckiej pod l. 575³/₄ od 14 do 25 c. Hersch Hartel koło ś. Anny od 16 do 22 c. Adam Ostrowicz na ulicy Strzeleckiej od 14 do 24 c. Izak Hepler pod l. 575³/₄ od 16 do 26 c. Dawid Beilscher pod l. 734¹/₄ od 14 do 22 c. Józef Mayer pod l. 375 m. od 15 do 25 c. Markus Scheller pod l. 69¹/₄ od 14 do 25 c. Wojciech Bośkiewicz pod l. 575³/₄ od 14 do 25 c. Jakób Hersch Hartel pod l. 27²/₄ od 16 do 20 c. Abraham Kugel pod l. 393¹/₄ od 14 do 26 c. Leizor Immerdauer pod l. 605¹/₄ od 14 do 25 c.

Dla ludności izraelskiej: Hersch Horn w jatkach na Krakowskim, Andrzej Mokrzycki przy rzeźni izraelskiej, Hersch Tetteles pod l. 30³/₄ wszystkie gatunki mięsa funt po 20 c., tudzież Franciszek Motylewski pod l. 125³/₄ i Maciej Łempicki pod l. 135³/₄ po 19 c. w. a.

Stryj, 18. marca. W I. połowie b. m. były na targach tutejszych następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

Miejsce targu:													
Katusz	Żurawno		Bolechów		Roźniatów		Mikołajów		Rozal				
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.
walutą austriacką													
Mec pszenicy . . .	2	50	2	45	2	50	2	60	2	50	2	40	
„ żyta . . .	1	50	1	40	1	30	1	60	1	40	1	30	
„ jęczmienia . . .	1	40	1	15	1	20	1	20	1		1		
„ owsa . . .		80		77		85		80		80	1		
„ hreczki . . .	2	40			3	20			1	20	1		
„ kukurudzy . . .	3				1	60	1	20	1	50			
„ ziemniaków . . .		60		51		50		65		44		48	
Cetnar siana . . .	1	70	1	28	1	60	1	40	1	60	1		
„ wełny . . .													
„ nasienia koniczu . . .													
Sąg drzewa twardego . . .	4		4	3	5		5		8		6	10	
„ miękkiego . . .	3	50	2	67	4		4		6	30	4	60	
Funt mięsa wołowego . . .		8		8		9		8		9		8	
Mas okowity . . .		42		46		63		30		60		60	

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 5. kwietnia. *Gazeta wiedeńska* zamieszcza następującą depezę telegraficzną od komendy szóstego korpusu armii z Goldyngi 3. kwietnia: Pod Veile i Fryderycya nie nowego. d. 2. pułk dragonów Windisch-Graetz wykonał większy podjazd ku Varde, ale nie spotkał oddziałów nieprzyjacielskich.

Drezno, 4. kwietnia. Dzisiejszy *Dresdner Journal* ogłasza telegram z Londynu następującej osnowy: Dania oznajmiła także urzędowo przyjęcie konferencji bez zawieszenia broni, i bez podstawy.

Gravenstein, 3. kwietnia. Ogień zaczął się wczoraj o godzinie 2. i trwał do godz. 7. W ciągu nocy prowadzono go dalej z przerwami. Po stronie nieprzyjacielskiej dostrzeżono pożar. Prawdopodobnie zapaliły się baraki. Straty są nieznaczne.

Londyn, 4. kwietnia. Książę Newcastle zrezygnował z powodu słabości zdrowia. Lord Cardwell będzie ministrem kolonii. Earl of Clarendon kanclerzem Lancastru. Garibaldi przybył wczoraj wieczorem do Southampton, i był przyjęty z zapętem.

Kopenhaga, 3. kwietnia. Donoszą urzędowo: Wczoraj zrana fortyfikacje nasze ostrzeliwały roboty nieprzyjacielskie z frontu Z 3 lub 4 baterii połowych ustawionych na wyżynach wsi Dyppel. Nieprzyjacieli rozpoczął po południu gwałtowny ogień przeciw naszemu frontowi, a później także przeciw Sonderburgowi. Bombardowanie trwało do godz. 8. Straciliśmy kilka ludzi w poległych rannych. Dalszy raport z południa donosi: W nocy i dziś zrana prowadzono dalej bombardowanie. Sonderburg pali się w kilku punktach. Wczorajsze baterie nieprzyjacielskie ostrzeliwały znów fortyfikacje, a ponowne ataki patrolów niepokoiły nasze prawe skrzydła przez całą noc.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 4. kwietnia.

Hotel George: PP. Ks. Ghyka Teodor, z Multan. — Komarnicki Bolesław z Sasowa. — Babecki Kajetan, z Byszowa. — Hr. Dzieduszycki Władysław z Jezupola.

Hotel angielski: Wiktor Tadeusz, z Świerza. — Matli Franciszek, kasyer z Zakopanego.

Dnia 5. kwietnia.

Hotel George: P. Urbański Rud., z Dobrosina.

Hotel europejski: Kufelkowsk: Hipolit, c. k. radca sądu kraj., z Tarnowa.

Hotel angielski: Solib Hermann, z Obłaznicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 4. kwietnia.

PP.: Białobrzski Stanisław, do Dziedziłowa. — Cielecki Alfred, do Porchowa.

Dnia 5. kwietnia.

Pani Sawczyńska Rozalia, do Choronowa. — PP.: Sozański Celestyn, do Kernalowic. — Lewicki Mieczysław, do Koniuszek. — Gross Antoni, do Sankoka.

Spstrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 4. i 5. kwietnia.

Pora	Barometr w mierze tacy. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza według wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.30	+ 2.6	75.1	zachodni mi.	pogoda
2. god. po poł.	323.64	+ 4.8	66.9	połn.-zach.	śnieg
10. god. wiecz.	322.01	+ 4.0	81.0	zachodni sl.	pochmurno
Wysokość śniegu 0..					
7. god. zrana	319.18	+ 2.2	87.2	zachodni sl.	śnieg
2. god. po poł.	320.67	+ 3.3	81.3	połn.-zach. mi.	
10. god. wiecz.	321.85	+ 1.5	81.7	zachodni sl.	pochmurno
Wysokość śniegu 0..					

T E A T R.

Dziś teatr polski: „Młody człowiek pulku.“ komedya opera w 2 aktach, a 4 odstonach.

Jutro teatr niemiecki: „Die Jüdin.“ wielka opera w 5 aktach. Na dochód spiewaczki opery Gabrieli Szegal.

Kurs lwowski.

Dnia 5. kwietnia.

	gotówką		towarem	
	zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski	5	46	5	52
Dukat cesarski	5	48	5	54
Półimperyal zł. rosyjski	9	45	9	58
Rubel srebrny rosyjski	1	81	1	83
Talar pruski	1	74	1	76
Polski kurant i pięciozłotówka				
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	72	35	73	15
„ „ „ m. k. za 100 zł.	75	90	76	75
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	72	13	72	75
5% Pożyczka narodowa	80	28	81	07
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	206	50	208	50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 5. kwietnia.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	73	40
5% pożyczka narodowa	81	25
Losy z 1860 roku	95	10
Akcyje banku wiedeńskiego	772	—
„ „ kredytowego	186	75
Londyn, 10 funtów szterlingów	115	53
Dukat pojedynczy	5	25
Srebro	115	25